

ת"פ 35763/05/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום באילת

ת"פ 35763-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת ליאורה אדלשטיין

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר ועו"ד רעות נתאי

נגד

הנאשם

פלוני ע"י ב"כ עוה"ד אייל לביא ועו"ד דנה לוי

גזר דין

1. ביום 17.2.2022 הורשע הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעובדות המפורטות בכתב האישום בתיק העיקרי, המייחס לו עבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות - כלפי בן זוג - לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובניסיון תקיפה סתם - עבירה לפי סעיפים 379 + 25 לחוק העונשין.

2. בתיק פלילי שצורף לתיק העיקרי ביום 8.3.2022 ומספרו 52565-07-21, (במסגרת הסדר טיעון) הורשע הנאשם, ביום 10.1.2022, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית - עבירה לפי סעיף 287 (א) לחוק העונשין.

עובדות כתבי האישום

עובדות כתב האישום בתיק העיקרי שמספרו 35763-05-18

3. על פי המתואר בכתב האישום בתיק זה, במועד הרלוונטי לו היו הנאשם והגברת ר.ת. (להלן: המתלוננת), בני זוג, הדרים יחד בדירה הנמצאת בבניין באילת (להלן: הבניין) ולהם 2 ילדים קטינים.

4. באותה עת הייתה המתלוננת בשבוע 34 להריונה.

עמוד 1

5. בתאריך 1.5.2018, בשעה 10:40 או בסמוך לכך, בחדר המדרגות של הבניין, על רקע וויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, עת הייתה שרועה המתלוננת על הרצפה והנאשם רכן מעליה, תקף אותה הנאשם בכך שחבט בה באגרופים לעבר ראשה ובעט בה ברגליו לעבר כל חלקי גופה, כל זאת כשהמתלוננת שכובה על הצד מקופלת לתוך עצמה וידיה על ראשה, והכל לנגד עיני ילדיהם הקטינים ועוברי אורח שנכחו במקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם איבדה המתלוננת הכרה.

6. במעמד המתואר לעיל, נכחה הגברת מ.ב. (להלן: "מ.ב."), בחדר המדרגות של הבניין והפצירה בנאשם להפסיק להרביץ למתלוננת. בתגובה, פנה הנאשם למ.ב. ואמר לה "מה אכפת לך, מה את מתערבת", נטל לידי אבן ובאמצעותה ניסה לתקוף את מ.ב. בכך שהשליך את האבן לעברה והאבן לא פגעה בה.

7. אחרים, שזהותם אינה ידועה למאשימה אחזו בנאשם וניתקו אותו מהמתלוננת וכך הפרידו ביניהם.

8. מיד לאחר מכן ברח הנאשם בכך שיצא מהבניין ועזב את המקום.

עובדות כתב האישום בתיק שצורף שמספרו 52565-07-21

9. על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק המצורף, ביום 3.12.2019 במסגרת תיק מ"ת 35739-05-18, הורה בית המשפט כי הנאשם יהיה מורחק מהמתלוננת (להלן: ההוראה החוקית).

10. ביום 19.1.2021, הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהגיע לביתה של המתלוננת ונשאר ללון במקום ולא עזב עד לשעות הצהריים של יום למחרת כשבזמן זה המתלוננת ובנותיהם הקטינות בבית.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

11. על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 5.2.2023, הנאשם מתאים לבצע עבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה לעונש

12. ב"כ המאשימה טענה כי הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם זכותו של האדם, ובמקרה הזה של המתלוננת, לשמירה על ביטחון האישי, על כבודן ועל שלווה נפשן. ההגנה על רכושו וקניינו של האדם ושמירה על החוק והסדר הציבורי. הפגיעה בערכים בהם פגע הנאשם היא ברף הגבוה.

בנוסף, טענה כי מדובר בנאשם שלא לקח אחריות, לא הודה ולא הביע חרטה על מעשיו. הנאשם לא נשלח לתסקיר שירות המבחן ועל כן מנוע מלטעון לנסיבות אישיות ששירות המבחן יכול היה להאיר בהן את עיני בית המשפט. לחובת הנאשם עבר פלילי בתקיפת בת זוג, שם דובר על אותה קורבן עבירה - המתלוננת בתיק זה.

המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם בתיק העיקרי של 8 - 18 חודשים. באישום השני עתרה המאשימה למתחם של מאסר קצר ועד 6 חודשי מאסר. המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם ברף הגבוה של כל אחד מן המתחמים וכן להפעיל את התנאי במצטבר לכל עונש.

13. ב"כ הנאשם טען כי נגרם עינוי דין לנאשם בשל הימשכות ההליכים בין היתר בשים לב לכך שלא התייצב מתורגמן לדיון ואף נפסקו הוצאות לטובת הנאשם בגין כך. הנאשם היה לראשונה בחייו במעצר מאחורי סורג ובריה במסגרת תיק זה בין התאריכים 10.5.2018-16.7.2018 ולאחר מכן שוחרר בתנאים מגבילים כאשר הוא מורחק מאילת עד מאי 2019. הנתק מילדיו כתוצאה מההרחקה מהבית גרמה לו עוול וקושי בקשר עם ילדיו. עינוי הדין התבטא גם בהתנהגות היחידה החוקרת בכך שלא אפשרה לנאשם לעבור שימוע בטרם הוגש נגדו כתב האישום וכן בשים להתנהלותה מול אחת מעדות התביעה - שהמשטרה הייתה צריכה לנקוט נגדה באלימות של ממש כדי להביאה להעיד, מה שגם גרם לדחיית משפטו של הנאשם במספר חודשים עד לבירור העניין מול מח"ש ודוחות פעולה מהתיק האחר שנפתח מול העדה בקשר לתיק דנא. ב"כ הנאשם טען כי היה קושי לקבל חוות דעת מטעם הממונה על עבודות שירות בשל חוסר במודיעין בעניינו ורק לאחר שמיעת טיעונים מקיפים בעניין, הורה בית המשפט לממונה לערוך בעניינו של הנאשם חוות דעת שקבעה כי הנאשם מתאים לריצוי עבודות שירות.

ב"כ הנאשם טען כי בתי המשפט קבעו כי כשמדובר בנאשם שפגעו בזכות השימוע שלו והוגש נגדו כתב אישום מבלי לאפשר לו את הזכות השימוע, אם בית המשפט סבור שאין מקום להורות על ביטול כתב האישום בשל טענת הגנה מן הצדק במקרה זה, יש לטענה הזו משקל במסגרת הטיעונים לעונש וגזירת הדין בעניינו של הנאשם. כן טען ב"כ הנאשם כי יש להביא בחשבון את חלוף הזמן מאז בוצעה העבירה ואת הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם.

לאור האמור, עתר ב"כ הנאשם להסתפק במעצר אותו ריצה הנאשם במסגרת ההליכים בתיק דנא ולהטיל עליו ענישה על הזמן שנותר עד להשלמת 4 חודשי המאסר המותנה שיופעל וירוצה בדרך של עבודות שירות והפנה לפסיקה.

14. הנאשם בדבריו לעונש, אמר שהוא לא מבין כלום ושאלן סיבה שידבר לעונש מאחר ועל פי החוק לא עשה שום דבר. בנוסף אמר שחמש שנים לוקחים אותו ומחזירים אותו ושהוא לא מבין מה הוא עשה.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

15. קביעת מתחם העונש ההולם לכל אחד מהאירועים תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה, הוא העיקרון המנחה בענישה, תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו במקרה זה, מידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

16. הרשיע בית המשפט נאשם בכמה עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, יקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן ייגזר עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין). בעניינו, שעה שהעבירות המיוחסות לנאשם בוצעו במועדים שונים, בחלוף כשנתיים וחצי זו מזו ועל אף הקשר בין

העבירות שבוצעו - שכן צו ההרחקה שהופר בתיק המצורף ניתן בשל האירועים בתיק העיקרי וכלפי אותה קורבן, ובהעדר התנגדות מטעם הנאשם - יש לראות בכל כתב אישום אירוע נפרד ולקבוע מתחם ענישה עבור כל אחד מהם.

17. הערך החברתי אשר נפגע על ידי ביצוע עבירת התקיפה בנסיבות מחמירות הינו הזכות להגנה על שלמות גוף האדם - מהחשובים במארג הערכים החברתיים. כמו כן, הזכות לשמירה על ביטחון וכבודן של נשים. לעבירות התקיפה כלפי בן זוג נודעת חומרה יתירה, לה המחוקק קבע כפל עונש בשל נסיבה זו, שכן על פי רוב מופעלת האלימות בידי החזק כלפי החלש ולאותה עבירה נלווית פגיעה באמון הבסיסי הקיים במרקם הטבעי בתוך מערכת מבוססת על אמון.

18. לעניין החומרה המיוחדת שבעבירות אלימות במשפחה, אפנה לפסיקתו של כב' השופט ס. ג'ובראן בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".

19. למרבה הצער, תופעת האלימות כלפי בנות זוג אינה שוככת. בתי המשפט על ערכאותיהם חוזרים על צורך השעה והתגייסות מערכת המשפט על מנת לסייע במיגור התופעה באמצעות ענישה מחמירה. ראו לעניין זה רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.03.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018): "בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפניו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15) (פסקה 12).

20. סבורתני כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בכתב האישום מושא תיק זה היא גבוהה. הנאשם תקף את המתלוננת בחדר המדרגות של הבניין בו הם גרים, בעודה שרועה על הרצפה, בשבוע 34 להריונה, כאשר היא מנסה לגונן על ראשה עם ידיה, בכך שבעט בה לעבר כל חלקי גופה והטיח בה אגרופים בראשה ונוכחות עדים למעשה לרבות ילדי בני הזוג לא הניעה אותו מכך.

בכל הנוגע לנסיבות ביצוע העבירה, נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה במרחב המשותף של דיירי הבניין - במדרגות הבניין, ולמול עיני ילדיהם של הנאשם והמתלוננת וכן עוברי אורח נוספים שהיו במקום. למעשים אלה נלווה מימד של

השפלה וביזוי ופגיעה במישור הנפשי הנובעת באופן טבעי מעמדה נחלשת ופגיעה של המתלוננת בפני ילדיה. באותו הקשר יוער, כי מעצם החשיפה לאלימות נהפכים הקטינים לקורבנות משניים בעצמם. ההשלכות של חשיפת ילדים לאלימות במשפחה - הרסניות וקיבלו ביטוי במחקרים ובספרות המקצועית. נתתי דעתי לכך שהנאשם יכול היה להפסיק את מעשיו בכל שלב, בפרט כאשר אנשים שנכחו במקום דרשו ממנו לחדול. אולם, בתגובה להפצרותיה של מ.ב. שנכחה במקום - להפסיק להרביץ למתלוננת, נטל אבן וזרק לעברה, ולמרבה המזל היא זזה, ולכן לא הצליח לפגוע בה. בתוך כך, נתתי דעתי למידת האכזריות ממעשיו של הנאשם, בפרט כאשר מדובר במתלוננת, בת זוגו, שהייתה בהריון מתקדם ולעובדה שלא חדל ממעשיו אלא לאחר שאנשים ניתקו אותו ממנה בכוח.

כמו כן, נתתי דעתי לפוטנציאל הנזק הגלום במעשיו של הנאשם ובפרט לכך שהמתלוננת הייתה בשבוע ה-34 להריונה, כאשר ברי, כי בעיטות לעבר גופה, והטחת אגרופים בראשה עד שאיבדה הכרה, עלולים היו לגרום לנזקים חמורים לה או לתינוק שנשאה ברחמה. עם זאת, על אף חומרת המעשה, באורח נס לא נגרמו למתלוננת חבלות ממעשיו של הנאשם. בנוסף נתתי דעתי לפוטנציאל הנזק החמור הגלום בכך שנטל אבן וזרק לעברה של מ.ב., שבאורח נס לא נפגעה.

לקחתי בחשבון כי למעשה האלימות לא נלווה שימוש בנשק חם או קר ולכך שלא נגרם למתלוננת נזק המצריך טיפול רפואי.

21. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים של עבירת תקיפה סתם בנסיבות מחמירות כלפי בת זוג, הוטלו על נאשמים עונשים במנעד כמפורט להלן:

א. ברע"פ 303/16 מלויין טלקר נ' מדינת ישראל (נבו 13.1.2016) (הוגש על ידי המאשימה), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את אשתו שמעדה ונפלה על הרצפה ולאחר מכן בעט בה בעודה מוטלת על הרצפה. על הנאשם, שלא הביע נכונות להשתלב במסגרת טיפולית, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות ומאסר מותנה.

ב. ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו 2.5.2016) (הוגש ע"י המאשימה), המבקש הורשע באירוע יחיד של תקיפת בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין ("דחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה"). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל. כנסיבה לחומרה נשקלו היעדר הבעת חרטה ולקולא היעדר הרשעות מהעת האחרונה ונתק בין המתלוננת והמבקש. נגזר על המבקש עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים לריצוי מאחורי סורג ובריח. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור. בית המשפט העליון עמד על כך שמעשיו של המבקש ראויים לגינוי חריף ולענישה שתהלום את חומרתם.

ג. בת"פ 24649-02-21 מדינת ישראל נ' קזאמל (9.9.2021) (הוגש ע"י המאשימה), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס לו 2 אישומים בעבירות של היזק לרכוש במזיד, אימים והפרת צו בית

משפט שנועד להגן על אדם. הנאשם השתולל בבית וחיפש אחר תרופה אותה רצה לצרוך. בסמוך לכך, שבר את מכשיר הטלפון של המתלוננת בכך שזרק את המכשיר אל הרצפה והמסך נשבר. במסגרת מעצרו, הוטל על הנאשם צו הרחקה מהמתלוננת ומביתם וכן נאסר עליו ליצור עמה קשר למשך 30 יום. הנאשם הפר את צו ההרחקה ואיים על המתלוננת באמצעות ילדיהם הקטינים וכן איים על אחיה של המתלוננת בפני שוטר. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול יבוצעו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, מאסרים מותנים והתחייבות.

ד. בעפ"ג (י-ם) 17623-11-15 זגיר נ' מדינת ישראל (נבו 15.3.2016) (הוגש ע"י הנאשם), המערער הורשע על יסוד הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם כנגד בת זוג. על המערער נגזרו 3 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ומאסר על תנאי. ביום 6.10.12 בעקבות ויכוח בין המערער לאשתו, המתלוננת, ולאחר ששתה משקה אלכוהולי, תפס המערער את המתלוננת בידי, הפילה ארצה והכה אותה בראשה. זאת לנגד עיני ילדיו הקטינים, באומרם להם "אל תדאגו אני לא הורג אותה אני רק מלמד אותה לקח". המערער הכה בה מכת אגרוף ולאחר שניסתה לברוח מביתם, רדף אחריה, תפס אותה בכוח בזרועה והחזירה אל ביתם, תוך שהוא צועק עליה, מקלל אותה ומוסיף להכותה. הערעור נדחה.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 18575-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 26.1.2020) (הוגש ע"י הנאשם), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות תקיפה סתם-בן זוג והפרת הוראה חוקית. במסגרת הסדר דינוי הסכימו הצדדים כי המאשימה תעתור ל-6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות אם הנאשם ימצא מתאים לכך. באישום הראשון: הנאשם הגיע בשעות הערב לבית המשותף לו ולמתלוננת (רעייתו) לאחר שצרך אלכוהול. המתלוננת דרשה כי יעביר לידיה את מפתחות הבית ויעזוב את המקום, והוא בתגובה סירב וסטר לה על לחיה. בהמשך הכה אותה במכות על ראשה ותפס בשערה ובצווארה. המתלוננת בתגובה הדפה את הנאשם לכיוון מראה שעמדה בסמוך, והוא נפל על המראה ונחבל. מספר ימים לאחר מכן שוחרר הנאשם ממעצר תחת תנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר. עוד באותו היום בשעה 21:00 לערך הפר הנאשם את התנאים כשהגיע לביתו תחת השפעת אלכוהול וסירב לעזוב את המקום. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנים, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

ו. בת"פ (אילת - ע"י מותב זה) 27608-03-20 מדינת ישראל נ' קומילחוג'יב (7.7.2020) (הוגש ע"י הנאשם), הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של תקיפה סתם של קטיין ותקיפה סתם של בן זוג (2 עבירות). הנאשם תקף את המתלוננת בכך שאחז בגרונה וחנק אותה. המתלוננת נמלטה מן הדירה בעודה אוחזת בקטיין. הנאשם תפס אותה כאשר הוא אוחז בה משערות ראשה וגרר אותה חזרה לדירה. המתלוננת נמלטה מאחיזתו פעם נוספת ונסה מחוץ לדירה כאשר היא אוחזת בקטיין והנאשם דולק בעקבותיה. בשני מקרים שונים הולם בעורפה ובבטנה של הקטינה - בתה של המתלוננת. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם החל מעונש מאסר של חודשים בודדים וכלה בארבעה עשר חודשי מאסר בפועל והטיל על הנאשם, נעדר עבר פלילי, מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשי מאסר, מאסרים מותנים, פיצוי למתלוננת והתחייבות.

ז. בת"פ (אילת) 27815-06-20 מדינת ישראל נ' מסראווה (21.2.2022), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של תקיפה סתם. הנאשם תקף את המתלוננת בכך שדחף אותה מכתפיה והיא נפלה על הרצפה, ואז היכה אותה בפניה פעמיים בידו. המתלוננת הדפה את הנאשם ואחרים הרחיקו אותו ממנה. מיד ובהמשך, הכה הנאשם את המתלוננת בחוזקה באמצעות ידו בפניה. והאחרים הרחיקו אותו. בהמשך השתחרר מאחיזת אחד מהם ומשך את המתלוננת משערות ראשה בחוזקה. לאחר מכן הנאשם אחז את המתלוננת בחוזקה מצווארה והצמיד את ראשה לבית החזה שלו עד אשר אחרים הפרידו אותו ממנה. בית המשפט קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול שיבוצעו בדרך של עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם בעל עבר פלילי אולם ניתן בעניינו תסקיר חיובי שתיאר כי הנאשם השתלב בהליך טיפולי משמעותי. בית המשפט הטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי למתלוננת.

אני רואה לנכון להפנות לפסיקה שסוקרה בגזר הדין הנ"ל ורלוונטית לעניינו של הנאשם דנא:

א. בעפ"ג 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.20), נדחה ערעורו של מערער שהורשע בעקבות הודאתו בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שסטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו, תפס בידה ומשכה לכיוונו, הפילה ארצה והכה אותה בכל חלקי גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם, שלחובתו עבר פלילי שאינו מכביד ומעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל, הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. בעפ"ג 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.20), נדחה ערעורו של מערער שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה סתם - בן זוג, בכך שתקף את רעייתו בעיבורה של עיר במספר מכות אגרופ לראשה, זאת לנגד עיניהם של עוברי אורח ושניים מילדיהם הקטינים של בני הזוג. לאחר שהורחק מהמתלוננת בידי עוברי האורח, השתחרר מאחיזתם ושב לתקוף את המתלוננת באמצעות ידו לעבר כתפה וידה, וחדל ממעשיו רק לאחר ששוטר שהיה במקום תפס בו והרחיקו מהמתלוננת. בתגובה צעק על השוטר "אל תתערב ביני לבין אשתי". על הנאשם, בעל עבר פלילי ונעדר אופק שיקומי, הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ג. בעפ"ג (מרכז) 24970-08-12 עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.2012) נדחה ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את אשתו בעודה מחזיקה בידם את בתם בת השנתיים ומחצה. בהמשך, גרר אותה לחדר האמבטיה, שם משך בשערות ראשה, נתן לה מכה בראש עם הידיים וירק עליה מספר רב של פעמים תוך שהמתלוננת נושכת את ידו של הנאשם. נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. "

22. אשר למדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ניסיון תקיפה סתם, מעיון בפסיקה קשה לאתר גזרי דין רבים בהם נאשמים הורשעו בעבירה של ניסיון תקיפה סתם בניסיון דומות או כעבירה בודדת, ואולם ניתן ללמוד מהפסיקה הקיימת בעבירת התקיפה סתם ולו בדרך ההיקש תוך האבחנה כי העבירה במקרה דנא לא הושלמה. אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין ניסיון לבצע עבירת תקיפה סתם, נע החל ממאסר מותנה וכלה בחודשי מאסר ספורים, שניתן עקרונית לרצותם בעבודות שירות (ראו למשל: ת"פ (ת"א) 16703-12-20 מדינת ישראל נ' אביטן - בעניינו של הנאשם 2 (קיים ערעור, טרם נידון), ת"פ (ק"ג) 12904-02-21 מדינת ישראל נ' אברהם).

23. בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בתיק העיקרי, ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ולעקרון המנחה סבורתני כי מתחם העונש ההולם ראוי שינוע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 16 חודשי מאסר בפועל.

קביעת מתחם העונש ההולם בתיק המצורף

24. באירוע בתיק המצורף, הפר הנאשם את החלטת בית המשפט מיום 16.7.2018 ומיום 3.12.2019, בכך שהגיע ביום 19.1.2021 לביתה של המתלוננת, נשאר ללון במקום ולא עזב עד לשעות הצהריים של יום למחרת כשבזמן זה המתלוננת ובנותיהם הקטינות שוהות בבית.

סבורתני כי עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית. הנאשם שהה בקרב המתלוננת זמן רב ולא על מנת לקחת דבר מה מחפציו אלא לן שם. נתתי דעתי לחלוף הזמן - כשנתיים וחצי לאחר שניתנה הוראת בית המשפט להרחיקו מהמתלוננת ובתוך כך לאפשרות שבזמן זה מסוכנותו כלפי המתלוננת פחתה. לא נטען כי בצע עבירה כלי המתלוננת בעודו מפר את הצו.

כאשר אני שוקלת את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה באירוע המוקדם, את הערכים החברתיים המוגנים, את מידת הפגיעה בהם ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות התיק המצורף, נע בין מאסר מותנה ועד 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

25. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש ההולם

26. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש ההולם, כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול בעניין זה את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

27. במכלול הנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שלחובת הנאשם עבר פלילי בעבירה של תקיפה סתם כלפי אותה מתלוננת. במסגרת גזר הדין הוטל על הנאשם מאסר מותנה של 4 חודשי מאסר והתחייבות בסך של 2,000 ש"ח למשך 3 שנים, מה שלא הרתיע אותו מלשוב ולבצע עבירה נוספת כלפי המתלוננת. ועל כן יש ליתן את הדעת לשיקול הרתעת היחיד בגדרם של המתחמים. נתתי דעתי לכך שהנאשם לא לקח אחריות על מעשיו, ניהל את המשפט עד תומו - והורשע. ניהול המשפט כמובן לא יזקף לחובתו, אולם גם לא תיזקף לזכותו ההקלה הניתנת למי שמביע חרטה, נוטל אחריות על מעשיו ועושה מאמצים לחזור למוטב. הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו עד תום המשפט וגם בדבריו לעונש אמר כי: "לא הבנתי כלום, מה אני יכול להוסיף? בשביל מה אני אדבר לעונש? לפי החוק לא עברתי שום דבר, לא עשיתי כלום. כל חמש השנים שעברו לוקחים אותי, מחזירים אותי, השתחררתי מהכלא וקוראים לי לפה, לשם, אני לא מבין מה עשיתי, לא עשיתי כלום".

28. יתרה מכך יש לתלות את משך הזמן גם בדבר זה, אף כי אינני טוענת שהנאשם אחראי להתארכות ההליכים. בית המשפט חייב את חברת "פרוטוקול" לשלם לנאשם הוצאות הדין אליו לא התייצב מתורגמן וכן לגבי דיונים אחרים. כן נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. בנוסף, נתתי דעתי לעובדה שהנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריח במסגרת ההליכים דנא בתקופה מיום 10.5.2018 ועד 16.7.2018. ברי, כי המעצר איננו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם אין חולק כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, ולכן מצאתי להעניק לנסיבה זו משקל מסוים שייזקף לקולא. לאחר מכן שהה הנאשם בתנאים מגבילים. כן הבאתי בחשבון את הפגיעה במשפחתו של הנאשם ובפרט את העובדה כי לו 3 ילדים קטינים. נתתי דעתי לעובדה כי מאז ביצוע העבירה בכתב האישום השני, שאף היא לא הייתה כרוכה בעבירה פיזית כלפי המתלוננת, חלפו למעלה משנתיים שבמהלכן לא ביצע הנאשם כל עבירה.

29. אשר לטענת הנאשם כי פגעו בזכות השימוע המוקנית לו, בכך שלא אפשרו לו את אותה זכות, יובהר, כי החריג ליידוע חשוד על העברת חומר חקירה על פי סעיף 60(א) חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, מנוי בסעיף 60(ז) אשר קובע כי ההוראות הנ"ל לא יחולו על מי שבעת העברת חומר החקירה היה נתון במעצר, והוגש נגדו כתב אישום בתקופת מעצרו.

30. אין מחלוקת בין הצדדים כי יש להפעיל את עונש המאסר המותנה בן 4 חודשים שהוטל במסגרת ת"פ (אילת) 229-12-15.

31. ב"כ הנאשם עתר להפעיל את המאסר המותנה כולו ולהסתפק בו ללא הטלת ענישה נוספת, ולנכות ממנו את התקופה בה שהה הנאשם במעצר במסגרת ההליכים דנא.

32. לא מצאתי כי הפעלת המאסר המותנה בעניינו של הנאשם תוביל לתוצאה בלתי צודקת. מדיניות הענישה המצדיקה הטלת עונשים מחמירים לשם ההרתעה עומדת במיוחד בעניינו של הנאשם שלא נרתע מחזרה על אותה עבירה במסגרתה הוטל עליו התנאי. לא נטענו בעניינו נסיבות אישיות חריגות המצדיקות סטייה מקו החומרה הנקוט בענישה זו של סוג עבירות.

33. נוכח כל אלה כאמור, ימוקם עונשו של הנאשם ברף האמצעי של מתחם הענישה אותו קבעתי.

סוף דבר

34. אשר על כן אני דנה את הנאשם לעונשים כדלהלן:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

הפעלת מאסר על תנאי - מפעילה בזאת מאסר על תנאי שהוטל על הנאשם ביום 28.11.2016 בתיק פלילי מספר

229-12-15 של בית משפט השלום באילת, לתקופה של 4 חודשים וזאת לריצוי 3 חודשים במצטבר ו- 1 חודש בחופף לכל עונש מאסר אותו מרצה הנאשם.

סה"כ ירצה הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל. מתקופת מאסרו ינוכו ימי המעצר מיום 10.05.2018 ועד ליום 16.07.2018.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר יעבור על כל עבירת אלימות, למעט תגרה.

פיצוי - הנאשם ישלם למתלוננת (ע.ת. 1 - מ.ב. - בתיק העיקרי) פיצוי בסך 500 ש"ח. הפיצוי ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם עד ליום 23.4.2025 ובכל 23 לחודש שלאחר מכן. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר למתלוננת על פי כתובת שתמסור המאשימה בתוך 7 ימים.

פיצוי - הנאשם ישלם לקורבן העבירה (ע.ת. 1 בתיק המצורף ת"פ 52565-07-21) פיצוי בסך 3,000 ש"ח. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים, תשלום ראשון ביום 23.06.2024 ויתר התשלומים בכל 23 לחודש שלאחריו. התשלום יבוצע לקופת בית המשפט, וממנה יועבר לקורבן העבירה על פי כתובת שתמסור המאשימה בתוך 7 ימים.

הפעלת התחייבות - מפעילה בזאת התחייבות שהוטלה על הנאשם ביום 28.11.2016 בתיק פלילי 229-12-15 של בית משפט השלום באילת, על סך 2,000 ש"ח. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים, תשלום ראשון ביום 23.07.2025 ויתר התשלומים בכל 23 לחודש.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

מעכבת ביצוע העונש עד 16.4.2023. הנאשם יתייצב לריצוי ענשו בתאריך 16.4.2023 בשעה 10:00 בכלא "דקל" בבאר-שבע.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"ג, 23 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.